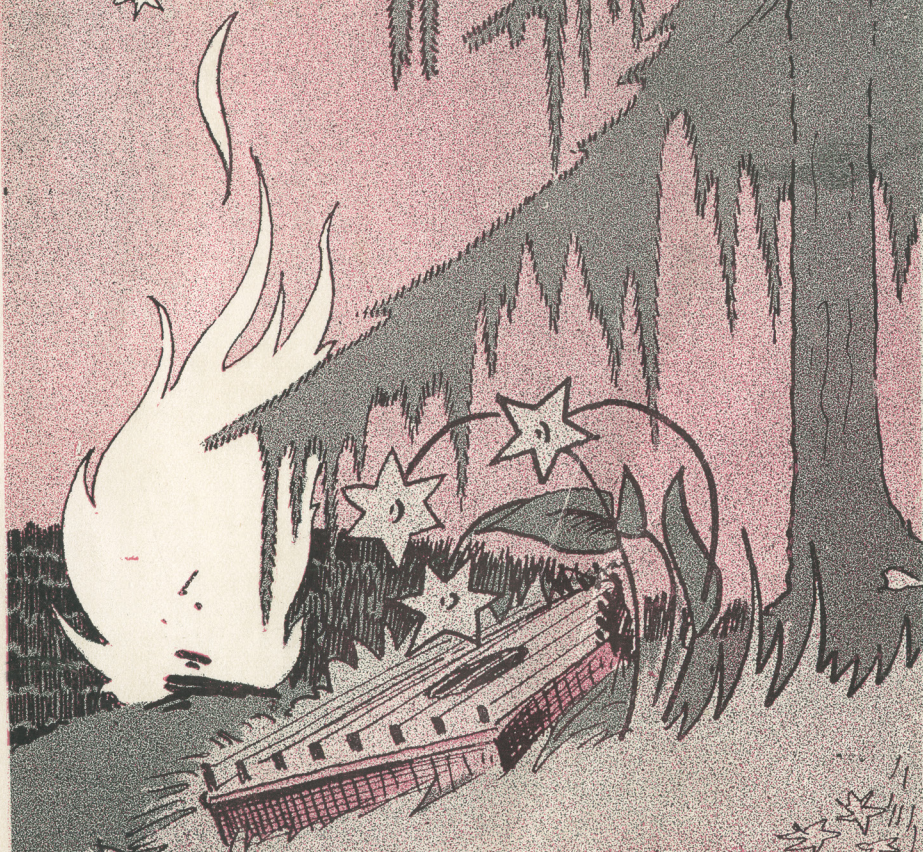

HILJA LINNAMA-PÄRSSINEN

JÄLLEEN
VAPAAANA

NTAMO

JÄLLEEN
VAPAA NA

Hilja Liinamaa-Pärssinen

Runoja

NTAMO
Helsinki 2018

Näköispainos ensipainoksesta
Työväen Sanomalehti Oy, Helsinki 1923

ISBN 978-952-215-747-8

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand GmbH,
Norderstedt, Saksa

ntamo
2018
www.ntamo.net

HILJA LIINAMAA-PÄRSSINEN

JÄLLEEN VAPAANA

RUNOJA

HELSINKI 1923
TYÖVÄEN SANOMALEHTI OSAKEYHTIÖ

HELSINKI 1923
TYÖVÄEN KIRJAPAINO

KUVAUKSIA

LAULAJAN RUKOUS.

Mun laulu huulillani elää antakaa,
se ihanaa!

Soi kukkaniityt, metsät, vetten kalvot
ja ilman ääri, vuoret, laaksot nuo.
Soi kylä, kaupunki, kun yössä valvot,
ja äänet kumajaa kuin kosken vuo.

Soi laulu, jonka helkkyessä herää
uus into, hehku, voima verraton,
tuo laulu, joka ihmislapset kerää
työn uurastukseen, taistohon. —

Mun laulu huulillani elää antakaa.

En tunne muuta jumalaa.

Se kehtohoni sävelmäänsä soitti,
soi parkuna, kun rintaa vihavoitti
elämä tuskallaan.

Ja kautta aikojen

työn laulu kaikui uljas, taikavoimainen
levittäin loistojaan.
Mun laulu huulillani elää antakaa.

Mun laulu huulillani kuolla antakaa,
se ihanaa!
En mammonaa, en valtaa kunnioinut.
Kun lyötiin laulaja ja murskattiin,
niin eikö silloinkin se laulu soinut,
mi jumalaisiin puhkes säveliin,
se laulu, joka vapautta huusi,
kun karkotettiin kansain suurimmat,
tuo laulu ikivanha, aina uusi,
mi kaikki loi, loi maailmat.
Mun laulu huulillani kuolla antakaa.
En tunne muuta jumalaa.
Se särki teljet Cesarien, paavein,
maat nosti, jotka hunnilaumat aavein
sai pelkoon kauheaan.
Ja eessä laulun sen
luhistuu aikain tyhmyys vuortenkorkuinen.
murenee mullat maan. —
Oi laulu huulilla mun kuolla antakaa.

Pohjanmaalla syntynyt Hilja Lindgren (1876–1935) oli Halsuan kappalaisen tytär. Hän valmistui 1896 Sortavalan seminaarista ja asettui ensin Helsingin seudulle ja sitten Viipuriin opettajaksi ja aktiiviseksi kulttuuritoimijaksi. Avioituessaan 1899 opiskelukaverinsa kanssa hänen nimekseen tuli Pärssinen. Runoilijana hänet tunnettiin pian Hilja Liinamaana.

Esikoisteos *Primuloita* ilmestyi Tampereella 1900 ja toinen kokoelma *Kyllikki ja Lemminkäinen* Helsingissä 1902.

Heinen säateoksia Liinamaa suomensi valikoiman 1910.

Itsenäistymistä edeltäneen kymmenen vuoden aikana hänestä tuli SDP:n kansanedustajana,

luennoitsijana, lehtitoimittajana ja laululyyrikkona merkittävä vaikuttaja työväenliikkeessä.

Pärssinen olikin mukana alkuvuoden 1918

Suomessa valtaa pitäneessä kansanvaltuuskunnassa sosiaaliasioista päättämässä.

Maanpakomatka päättyi marraskuussa 1919 Viroon: hänet palautettiin miehensä kanssa Helsinkiin.

Valtiopetostuomio johti Hämeenlinnan naisvankilaan, josta Liinamaa-Pärssinen vapautui tammikuussa 1923.

Loppuelämänsä hän työskenteli Viipurissa opettajana puolisonsa kanssa perustamassaan yksityisessä yhteiskoulussa.

Hän palasi myös eduskuntaan 1929–1935.

Vankeusajan jälkeen ilmestynyt ja nyt toisen tulemisensa NTAMO-näköispainoksena kokeva *Jälleen vapaana* (1923)

päästää ääneen johtavan suomalaisen

työväenrunoilijan ja -valistajan. Siinä välähtävät vapaan yhteiskunnan ihanne ja näkymä päättäjistä,

jonka aatteet pohjautuvat oikeuteen:

”Hän yhteisedun ylinnä ken pitää
ja kerskumatta suorii voimateon, [...]”

